

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De modis quibus vsa est S. Gertrudis in offerendis Deo actionibus. Cap. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

CAPVT QVARTVM.

De modis quibus vsa est S. Gertrudis in offerendis Deo actionibus suis.

LEgit accuratè Vitas omnium Sanctarū Virginitatis publico in Ecclesia Dei cultu, ex concessione Apostolicæ Sedis honoratarum, sed faceret de nulla Sancta me legisse tam frequentes, et tam miras Dei conuersationes & colloquutiones, & sponlarum suarum laudes, vti descriptæ sunt in Vita S. Gertrudis virginis ordinis S. Benedicti, tum à Lanspergio, tum à Tilmano Brendebachio, in libris quorum est titulus: *Insinuationes diuina pietatis, huic Sanctæ diuinitus communicata.* Quò ergo, tum Deo dicatæ Virgines, tum alij sciant, & si libebit, imitentur hanc S. Virginem, adferam in medium præcipuos modos, fere omnes ab ipso Deo in illa probatos, quos adhibuit, tum sua opera offerendo Domino, tum aliis religiosæ pietatis actibus Deum honorando.

Offerbat suos actus, aliquando, in vnione mutui amoris semper venerande Trinitatis. Aliquando petebat aliquid, per mutuum gratitudinem colende semper & adorande Trinitatis. Aliquando offerebat penas & lacrymas Iesu Christi pro vniuersis negligentibus suis. Aliquando petebat in vnione efficacissime orationis Iesu Christi, in virtute Spiritus S. omnium peccatorum suorum emendationem, & defensionem suam supplementem. Aliquando pro beneficiis à Deo perceptis, exhibebat ei suauitatem illam, quam in supercaelesti apotheca Deitatis, supra omnem sensum præiucundè persona persona communicat. Aliquando pro emendatione omnium peccatorum suorum offerebat Deo Patri, omnem passionem dilectissimi filij eius, quam ab illa hora, quâ in præsepio super fenestram reclinatus, vagitum dedit, & dimicpe pertulit, vsque post horam illam, quâ inclinato capite in cruce, cum clamore valido spiritum emisit. Aliquando in supplementem omnium negligentiarum suarum, Deo Patri offerebat omnem conuersationem filij eius sanctissimam, quæ in omnibus cogitationibus, verbis & factis perfectissima fuit, ab hora, quâ missus fuit in mundum, vsque post illam horam, quâ eius paterna vultibus presentauit victricis carnis gloriam. Aliquando beneficia Dei recolens, Deo quod eius est reddebat, & per organam eius dulcissimum scilicet diuinum cor eius, per virtutem Spiritus Paracliti ea resonans, decantabat ei laudes & gratiarum actiones: ex parte omnium, caelestium, terrestrium, & infernorum omnium, quæ sunt, fuerunt, & que post futura sunt. Aliquando in vnione perfectionis diuinae ea offerebat. Edocta etiam fuit à Domino, offerre ei aliqua in vnione illius amoris, quo Deus homo factus est pro nobis. Aliquando pro gratiarum actione, offerebat Deo Patri omnem sanctissimam conuersationem vniuersis suis. Tunc singule gemme quibus vestimenta sua

videbatur ornata, inuicem commota, suauissimum ac delectabilissimum melos resonare videbantur, in Dei Patris laudem aternam. Per quod dabatur intelligi, quàm grauisimum sit Deo Patri, cum quis sibi offert perfectissimam filij sui conuersationem. Aliquando sic offerebat: Domine hoc opus offero tibi, per vnicum filium tuum in virtute Spiritus sancti in laudem aternam. Sensit virtutem verbi illius, quòd scilicet ad talem intentionem mirificè super humanam estimationem nobilitaretur, & gratum sit Deo patri, quicquid offertur. Ad similitudinem, sicut viride apparet quicquid per viridè videtur, & rufum apparet, quicquid per rufum videtur, & sic de similibus; sic per omnia placidissimum & acceptissimum est Deo Patri, quicquid per vniuersum suum offertur. Aliquando orabat Beata Virginem, & omnes Sanctos, vt Domino pro se offerrent omnem dignitatem, quâ quilibet ipsorum paratus fuisse ad quamlibet gratiam recipendam. Oravit insuper Dominum Iesum Christum, vt ipse pro eâ offerre dignaretur perfectionem illam, quâ in hora Ascensionis paratus assuit Deo Patri ad suscipiendam glorificationem. Aliquando offerebat cor suum Deo in laudem aternam, ad perficiendum corpore & anima, omne beneplacitum eius. Ad quam oblationem, Dominus tam medullitus complacatus videbatur, quòd quasi ingenti gaudio, & amicissimâ blanditate se de patibulo crucis demittens, in amplexus suauissimos eam suscepit, in effabiliter exultans, eamque blandè vulneri lateris sui sanctissimi applicans, ait: Beneuenias mihi carissima, vulnerum meorum emplastrum lenissimum, omniumq; dolorum meorum releuamen suauissimum. Aliquando edocta à Domino, dicens Alleluia, collaudabat Dominum, in vnione laudis supercaelestium ciuium, qui per idem iugiter collaudabant in caelis. Aliquando offerebat Deo Patri totam sanctissimam Iesu Christi conuersationem, pro supplemente quòd ab hora qua in baptismo renata Spiritum sanctum suscepit, nunquam dignissimo hospiti illi condignam in corde & animâ suâ exhibuerat mansionem. Aliquando dum hostia eleuaretur, eam offerebat pro supplemente omnium quæ vnquam in habitu spirituali, non sequendo, aut etiam extinguendo tractum Spiritus sancti, neglexit. Aliquando in honorem Sanctorum, offerebat communicatura SS. Eucharistie Sacramentum in laudem aternam & in augmentum gaudij, glorie, & beatitudinis ipsorum. Aliquando in vnione membrorum Christi Domini innocentissimorum, commendabat ei singula membra corporis sui, id facere ab ipso Christo ibi expresse edocta cum omni motu suo, vt de cetero nunquam, nisi ad laudem & gloriam eius, & propter amorem eius, commoueantur. Quod cum faceret, videbatur velut quadam Iona aurea prodire de corde Dei, quæ circumcingens animam eius, ipsam indissolubili vinculo amoris, Domino astrinxit. Aliquando deuote exorabat Deum Patrem, vt eam respicere dignaretur, per innocentissimam Iesu Christi humanitatem, puram & immaculatam ab omni peccato, ac per excellentissimam ipsius diuinitatem, ditatam & ornata omnigenâ virtute, qua eadem gloriosa Diuinitas floruit, per sanctissimam Humanitatem, precum sua-

rum satis affectuosum promeruit consequi effectum.

Sed cum ante inchoata opera, quae sic offeruntur, plus saepe temporis suppetat quam possit in talibus oblationibus totum traduci, (ut dum est cubiculo eximus in triclinium, ad portam, ad scholam, ad alia loca vel negotia; sed maxime, dum iter facimus, dum ad civitatem eximus, multumque temporis suppetit, ad mentem iis affectibus impingendam, & meritis innumeris ditandam, & Dei cor gustu inenarrabili, & gloria replendum) declarandum videtur, quomodo sit practicandum hoc exercitium praesentiae Divinae, post factam operum oblationem, paulo post inchoandum, seu, qua in re expendendum sit illud tempus, quod superest ad inchoationem operis, & quod suppetit in itinere, & aliis similibus occupationibus, in quibus liceat mentem cogitationibus piis occupare.

CAPVT QVINTVM.

De modis bene traducendi tempus liberum ab occupationibus distractivis.

Dico duobus modis posse tempus illud expendi.

34. *Primus, offerendo singulos passus Deo, ad quemvis pedis progressum & motum, iterando assidue. Propter te, Propter te, Propter te: tot enim erunt actiones meritoriae, quoties dicentur à iusto ob finem supernaturalem id faciente, propter te. Sic dum nullo legem ad mensam comedis, singulos actus manus, dum scindis aliquid, dum ori inferis. Et hic modus est facilis, & non fatigat imaginationem, & id suadebat suis sororibus in Novitiatu, earum Magistra B. Maria Magdalena de Pazzis, ut dicitur in eius Vita, monens, ut ob gloriam Dei, si fieri posset, offerrent etiam nictus oculorum, & minimos motus membrorum: & promittebat eis, si ita operarentur omnia & singula opera, iuras ad calum recte post mortem, sine panis Purgatorij. Et ut profundius illis inculcaret hanc praxim, saepe inopinatè interrogabat, modò hanc, modò illam, quà intentione faceret, quod faciebat. Quod si inuenisset aliquam racentem, & inde collegisset, eam casu, & sine praevia consideratione illud opus aggressum, reprehendebat eam, quòd meriti occasionem perdidisset, & quòd Deo subtraxisset gustum, qui non pascitur operibus casu factis. Quà in re admirabilis fuit S. P. noster Ignatius, qui, ut de eo legimus in relatione pro eius canonizatione facta coram Gregorio XV. & coram Cardinalibus, dicta à Francisco Maria de Monte, Cardinali, Omnes suas cogitationes verba, opera, in Deum ac Dei gloriam destinabat. Et hoc modo dicitur S. Franciscum aliquando totam noctem exegisse repetendo haec verba: Deus meus & omnia, nihil aliud addendo. De Gregorio Lopez viro sancto scribit in eius*

c. 187. vita Rom. impr.

pag. mihi 17.

35.

Vita Franciscus Loffa Presbyter, eius familia- c. 3. vita. ris, eum (diuinitus antea edoctum, ut in altera vita posterius impressa Madriti Anno 1616. ait Vlyssip. Alphonfus Remon) mente per integrum triennium, eum vigilaret, ad singulas respiraciones suas, haec verba iterasse: *Fiat voluntas tua, sicut in celo & in terra, Amen Iesus: quae etiam euigilans noctu proferebat, eum magno lacro animè sue, quae etiam dum comederet, & biberet, & loqueretur mente iterabat.*

Alter modus, quo expendendum est tempus, si quod superest, post oblationem factam operis faciendi, consistit in occupanda mente, aliquà cogitatione affectuosa, vna aut pluribus, iuxta longitudinem temporis, quod superest, & pro qualitate operis inchoandi. Nam alio modo occupanda est mens, dum itur ad offerendum Deo Missae sacrificium, alio dum ad reficiendum cibo corpus, alio dum ad alia negotia. Et tales praemittendae sunt cogitationes & affectus, qui disponent hominem, ad perfectius perficiendum id, ad quod nos conferimus. Quae de re alio loco tractabo, & suggeram pios affectus, praemittendos praecipuis actionibus nostris. Nunc illos tantum commemorabo, qui omni tempore exerceri possunt, & qui sunt vel à Deo, vel à sanctis commendati & frequentati.

CAPVT SEXTVM.

De modis recolendae Christi Passionis.

Primus modus, est simplex recordatio Passionis Christi, & eius mortis: memoria enim eius valde est Deo accepta: *Primò, quia ob eius commemoracionem saepius iterandam, Christus inter alios caritatis suae fines, tam admirabile Sacramentum Eucharistiae instituit, teste 1. Cor. 11. Apostolo: Quotiescumque manducabitis panem hunc, & Calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis donec veniat.*

Secundò, Quia Beatissima Virgo Maria, dicens S. Birgittam, quomodo spiritualiter vestiri deberet, inter alia monet: *Monile, est consideratio Passionis Christi. Hoc sit iugiter fixum in pectore tuo, quomodo derisus, & flagellatus: quomodo sanguinolentus, & omnibus nervis confossus, vivus stabat in cruce: quomodo in morte ex passione doloris acutissimi, totum corpus intremuit: quomodo in manus Patris commendatus spiritum. Deinde iterum inter alia pia monita, quae eidem sanctae Dominus alio tempore dedit, vnum fuit huiusmodi: *Consulo tibi cogitare duo continuò in corde tuo: Primò, quae feci pro te patiendo & moriendo pro te: haec cogitatio excitat caritatem ad Deum. Secundò, considera iustitiam meam & futurum iudicium; haec incutit timorem in anima.* Præterea inter laudes honorum Christianorum ponit: *quòd illorum cogitatio tota sit ad passionem eius.* Et de se SS. Maria ait: *In sepulchro filij mei,**

37.

39.

1. Cor. 11.

26.

1. l. Reu.

cap. 7.

1. l. c. 7.

1. l. Reu.

cap. 19.

1. l. Reu.

cap. 21.